

Zondag 25 februari 1917 – enige editie

De Scheldekwestie.

Onze Londense correspondent schrijft ons:

In het laatste nummer van The New Europe komt een artikel voor: "Belgium and the Scheldt", van de hand van de heer L. A. Magnus, over wiens oorlogencyclopedia "Pros and cons of the war" ik u indertijd heb geschreven. Het artikel verdient vermelding, omdat het een alleszins te waarderen antwoord is op het anti-Hollandse geschrijf in The New Europe van de heer Pierre Maes, waaruit ik u een paar weken geleden het een en ander heb overgeseind.

Natuurlijk bevat het artikel geen nieuws, maar de schrijver zet de historische feiten met betrekking tot Zeeuws-Vlaanderen, die door de heer Maes lelijk waren verhaspeld, recht en betoogt, dat het land, na drie eeuwen onafgebroken bij Nederland te hebben behoord, door en door Nederlands is. Hij herinnert er verder aan, dat, terwijl uit economisch opzicht Antwerpen door de Nederlandse status van de Scheldemond sinds lang niet meer wordt gehinderd, ook de politieke nadelen niet zonder hun vergoedende tegenzijde zijn. Immers, zodra de Duitsers Antwerpen hadden veroverd, werkte de sluiting van de Schelde tegen hen, en Antwerpen is thans niet meer dan een "ongeladen pistool op de borst van Engeland."

Tenslotte waarschuwt de schrijver zijn land- en bondgenoten, dat geschrijf in de geest van het artikel van de heer Maes geen ander gevolg heeft dan dat het Duitse propagandisten in Nederland een wapen in de hand geeft.

Ik vermeld zijn artikel liever, omdat ik het er inderdaad voor houd, dat uitingen van annexatielust tegen Zeeland gericht geheel nodeloos kwaad bloed zetten. Men herinnert zich misschien, dat Winston

Churchill, die toen nog deel uitmaakte van het kabinet, mij in een interview in juni 1915 de stelligste verzekering heeft gegeven, dat dergelijke plannen van de kant van Engeland geen steun zouden vinden, en dat zijn uitingen door de toenmalige eerste minister Asquith in het Lagerhuis zijn bekrachtigd. Er is geen enkele reden om aan te nemen, dat de politiek van Engeland – om alleen van Engeland te spreken – te dien opzichte veranderd zou zijn. In kringen van enige verantwoordelijkheidsgevoel heeft het annexatiedenkbeeld nooit de minste steun gevonden.

Uit Havre.

Havre, 24 februari. Volgens persberichten zou minister van der Velde wegens enig meningsverschil met het kabinet spoedig ontslag nemen. Het bericht is echter helemaal onjuist.

Een koninklijk besluit bepaalt, dat de weduwen en kinderen van niet-militaire personen in staatsdienst, die zijn gesneuveld of gestorven aan hun wonden, in de oorlog opgedaan, totdat de vrede zal zijn gesloten de bezoldiging krijgen, die hun echtgenoten of vaders genoten. De staat zal ze uitkeren, berekend van 1 januari 1916 af en zonder dat er iets van wordt afgehouden voor de weduwen- en wezenfondsen.

Bissolati, de Italiaanse minister, is vandaag in het grote Belgische hoofdkwartier ontvangen.